

اطلاعیه ترویجی

آشنایی با بیماری آنفلوآنزای فوق حاد پرندگان

آنفلوآنزای فوق حاد پرندگان یک بیماری ویروسی کشنده با انتشار بسیار سریع می باشد که می تواند به انسان نیز منتقل شود. پرندگان آبی وحشی و مهاجر به عنوان مخزن اصلی ویروس می توانند بدون بروز علائم بالینی، ویروس عامل بیماری را با خود جابجا کنند.

راه های انتقال بیماری به پرندگان:

- تماس با ترشحات پرندگان بیمار، تماس با مدفوع، مواد غذایی، آب و وسایل آلوده، تخم مرغ های آلوده که در دستگاه جوجه کشی شکسته شده باشند.

علائم بیماری در طیور:

کاهش مصرف خوراک، آب ریزش از چشم و بینی، اشکال در تنفس، سیاه و متورم شدن تاج و ریش و خون ریزی در زیر پوست ساق پا، بی حالی شدید، پژمردگی و دور هم جمع شدن گله و شروع تلفات ناگهانی در گله.

لازم به ذکر است کنترل این بیماری، با دقت در اصول مدیریتی که شامل جلوگیری از ورود ویروس به گله و جلوگیری از انتشار آن در صورت ورود به گله می باشد.

توصیه های بهداشتی به منظور پیشگیری از بیماری:

۱- تهیه جوجه یک روزه از واحدهای جوجه کشی دارای پروانه بهداشتی بهره برداری.

۲- جوجه ریزی هم زمان و یک سن و کاهش تراکم در واحد پرورش.

۳- ضدعفونی سالن ها توسط گاز فرمالدئید قبل از ورود جوجه یک روزه.

۴- انجام واکسیناسیون گله علیه بیماری های واگیر طبق ضوابط دامپزشکی.

۵- تهیه دان، دارو، واکسن از منابع مطمئن و عدم تهیه آن از مرغداری های دیگر.

۶- جلوگیری از ورود افراد متفرقه به داخل واحد پرورش طیور.

۷- وجود حوضچه ضدعفونی در محل ورودی مرغداری ها و سالن ها.

۸- خودداری از رفت و آمد به سایر مرغداری ها و کشتارگاه های طیور.

۹- رعایت دقیق اصول بهداشتی قرنطینه ای در داخل و خارج مرغداری و تشدید آن در مرغداری های واقع در مناطق پرخطر.

۱۰- کنترل بهداشتی آب مصرفی هر شش ماه یک بار.

۱۱- اعلام سریع موارد مشکوک بیماری به شبکه دامپزشکی (شامل شروع بیماری، تلفات، علائم مشکلات تنفسی، افت ناگهانی تولید، سیاه شدن و خون ریزی تاج و ریش و ساق پا).

۱۲- امحاء بهداشتی لاشه ها (لاشه مرغ های تلف شده در واحد مرغداری در چاه تلفات به همراه آهک دفن و یا در کوره لاشه، سوزانده شود).

۱۳- پاک سازی و ضدعفونی کامل سالن ها و کلیه لوازم و تجهیزات مرغداری.

۱۴- ممنوعیت فروش مرغ، پایان دوره به صورت زنده در بازارهای محلی.

۱۵- ذخیره بهداشتی کود در مرغداری و حمل بهداشتی آن.

۱۶- عدم استفاده از شانه تخم مرغ، کارتن ها و کلیه لوازم مستعمل در واحد.

۱۷- جلوگیری از ورود پرندگان وحشی به مرغداری از طریق نصب توری.

۱۸- جلوگیری از نگه داری پرندگان زینتی و مرغ و بوقلمون در محوطه.

۱۹- ممانعت از ورود حیوانات ولگرد به عنوان ناقلین بیماری به داخل مرغداری.

۲۰- اخذ مجوز کشتار در پایان دوره پرورش از شبکه دامپزشکی منطقه.

۲۱- جمع آوری سریع و کامل پرندگان آلوده و یا مشکوک به بیماری و معدوم کردن بهداشتی آن ها.

۲۲- از آن جایی که پرندگان وحشی و مهاجر ناقل این بیماری هستند، از شکار و مصرف گوشت آن ها اکیداً خودداری شود.

۲۳- تهیه گوشت مرغ مصرفی از مراکز مجاز که به صورت بهداشتی آن را عرضه می کنند.

۲۴- شستشوی دست ها با صابون پس از تماس با پرندگان.

۲۵- تقویت سیستم مراقبت و پایش بیماری در بین طیور اهلی و پرندگان وحشی به خصوص در مسیرهای مهاجرت پرندگان.

۲۶- افزایش آگاهی عموم (به ویژه افرادی که با پرندگان در تماس هستند) نسبت به روش های پیشگیری از انتقال بیماری.

اقدامات لازم هنگام شیوع بیماری در گله:

۱- کشتار دسته جمعی مرغ های آلوده.

۲- هنگام جمع آوری لاشه های تلف شده استفاده از ماسک، دستکش و لباس محافظ ضروری است.

۳- نابود کردن اجساد و باقی مانده های مرغ ها و تمام فرآورده های مرغی به طور کاملاً بهداشتی.

۴- شست و شو و ضدعفونی کامل محل پرورش و کلیه لوازم و تجهیزات.

۵- جوجه ریزی مجدد، حداقل ۲۱ روز بعد از اجرای ضدعفونی انجام شود.

